

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CCCLX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

Quarto limita procedere, si peteret restitutionem contra factum patris, sed non aduersus patrem de directo, quia tunc non esset dene ganda restitutio filio. Vi in l. si in te. C. si aduersus donatio. & ibi Iacobinus de S. Georg. nu. 2. & in d. l. cum apud veteres, nu. 1.

REGVLA CCCLVIII.

FILIO spurio in supplementum probationis non defertur iura mentum Ratio est quia spurius censetur infamis, & eius fides non facit semiplenam probationem. Ita expresse tenet Lud. Roma. in reperi. admonendi, nu. 84. ff. de iur. vbi allegat Azo. in Summa in nu. de infamis. sequitur Ioan. Baptista de Caccialup. in d. reperi. admonendi, nu. 156. & ibi Lanfrancus de Oriano nu. 51. Bal. in l. in bonæ fidei. C. de rebus. credi. Hippo. in singu. 273. Circa quâ regulam vide Gulielmum, Benedict. in repe. c. Rainutius. in verbo Rainutius de Clera. nu. 30. Tiraquel. in tracta. de nobilitate, cap. 15. nu. 4. & 15. & quod supra dixi in regula 69.

Hanc regulam ampliat uno modo, & limitat quatuor modis Hip poly. in singula, 273.

REGVLA CCCLIX.

FILIVS cõprehenditur appellatione hæredis in materia seu doli, & non extraneus. Hanc regulam probat glo. in l. etiam filij. ff. soluto matrimo. & in l. ex facto. in §. si. ff. ad Trebellia. sequuntur communiter doct. secundum Ludouicum Roma. in d. l. etiã. filij. nu. 2. d. de Roma. in l. pro hæredi. in §. si quis tamẽ. ff. de acquiren hæred. quâ opin. tenet Matthe. de Afflic. in cap. 1. nu. 40. de Vasallo decrepita ætatis, in vsibus feud. pro qua opini. est tex. in c. 1. in §. si clientulus. de aliena feud. hanc opinio. tenet Iacobinus de sancto Geor. in tract. feudorum, in verbo, præsentis, nu. 3.

Hanc regulam limitat quinque modis Ludouic. Roma. in l. filij, 2 nu. 1. vsque ad nu. 8. ff. soluto, matrimo.

REGVLA CCCLX.

FILIVS naturalis legitimus non succedit in feudum, Hanc regulam probat tex in cap. 1. in §. naturales. si de feudo fuerit con trouer. inter dominum & agna. Vassal. in vsibus. feud. tenet Bald. in l. eam quam. C. de fideicommiss. Curtius Iunior, vbi allegat quâ plures docto. eam tenentes in tracta. feudorum, in 3. parte, questio. 17. numero 39. Imol. in l. ex facto. colum. 6. ff. de vulg. Pala. Ruui. in l. 1. Tauri nume. 21. Marcus Mantua in consi. 45. nu. 2. Vidari-
cus

D. Petri Duen.

cus Zasius in tract. feudorum, in 8. parte, numero 83. Toñ. Andrae in regula, sine culpa. de regu. iur. lib. 6. Paris de Puteo in tracta. de reintegratione feudi. fol. 79. nu. 8. Tiraquel. in tract. de utroque retractu. tit. 1. §. 1. glo. 3. nu. 6. Carol. Molin. in consue. Pari. tit. 1. §. 8. glo. 1. q. 8. nu. 38. Cuma. in consi. 166.

- 1 Amplia primo, vt non solum procedat in feudo paterno, verum etiam in materno, quia in eo non succedit filius naturalis. Ita tenet Iaco. de Arzidone, And. de Iser. & ceteri doc in d. c. naturales. Notii, quia tex. ille non distinguit feudum paternum a materno, & ideo nec nos distinguere debemus. l. de presio. ff. de publici. & l. non distingemus ff. de arbit.
- 2 Amplia secundo, vt procedat siue sint soli, siue cum aliis filii de legitimis & naturalibus. Ita probat tex. in d. c. 1. in §. naturales. ibi, nec soli, neque cum aliis. & ibi expresse tenent doct.
- 3 Amplia tertio, in filius adoptiuus. Vt est tex. in d. c. 1. in §. adoptiuus. & ibi etiam doct. & dicam infra in sequenti regula.
- 4 Amplia quarto, vt non solum procedat in successione ab intestato, verum etiam in successione ex testamento. Ita expresse tenet Martinus Lauden. in d. §. naturales. quem sequitur Fran. Curt. Iun. in tract. feud. in 3. par. q. 17. nu. 40.
- 1 Limita primo non procedere, quando dominus concessit feudum Vasallo pro se & suis filiis natis & nascituris & dominus tunc sciobat quod Vasallus solum habebat filium naturalem, quia tunc talis naturalis succedit in feudo. Ita in specie tenet Aluarorus in d. §. naturales. Motus, quia scientia domini concedentis hoc importat, argu. tex. in l. si quis ita. ff. de testamen. tute. quem sequitur Curt. Iun. in d. tract. q. 17. nu. 40.
- 2 Limita secundo, nisi esset legitimatus cum hac clausula expressa quod succedere possit etiam ad feuda, nam tunc propter legitimam principis potestatem legitimatus succedit in feudo. Ita probat glo. in d. §. naturales. in verbo, legitimi, quam sequuntur ibi doct. & est communiter approbata secundum Matth. de Afflic. ibi in 2. nota blli, numero 1. Eandem opin. tenet Anto. Rubæus in consi. 33. numero 3. Paris de Puteo in tracta. de reintegratione feudi. fo. 79. col. numero 3. Stephanus Beutran. in consi. 112. numero 25. vol. 1. prime impress. Tiraquel. in tract. de utroque retractu. lib. 1. tit. 1. de retractu (Linagier.) §. 2. glo. 3. nu. 6. Contra quam limitationem facit, nam deficientibus legitimis, feudum reuerti debet ad dominum cui competit istud ius, tanquam ius formatum & causatum e contractu, & in feudatione cui non potest Imperator aut summus Pontifex derogare, etiam cum clausula, non obstante, per notata, in l. quories. C. de precibus. Impera. offeren. nisi fuerit legitimatus de consensu domini, vel nisi ipse legitimus sit dominus directus feudi. Ita tenet Salice. in consi. incipienti, Comes Palatinus, & in quadam disputatione incipienti, Mediolanensis, quem sequitur Alex. in consi. 60. numero 2. vol. 2. Cardi. Alexandrinus in repe. c. per vera.

nerabile, in §. quod autem, numero 61. qui filii sunt legitimi. Anto, de Rosellis in tract. de legitimario, lib. 2. c. de effectu legitimatio- nis, numero 24. vers. sed ulterius, & eandem ratione videretur dicē- dum non sufficere consensum solius domini, nisi quando agitur de ipsius tantum præiudicio, vt in feudo nouo, secus si feudum esset au- tiquum, quia tunc requiretur consensus & filiorum & agnatorum legitimorum quorum interest, quia ad eos feudum esset reuesurum, alioquin eis non præiudicaret legi imatio. ita tenet Ludout. de Sar- dis in tract. de natura, liberis, in §. de legitimatioe per rescriptū, numero 15. Zasius in tract. feudorum, in §. parte, nume. 84. nisi aliqua iusta causa esset vel reipublice necessaria, ex qua princeps possit auferre ius alienum, & hanc opinionem in terminis iuris feu- dalis dicit esse veram Carol. Molineus in consuetu. Parisien. tit. 1. §. ligo. l. q. 8. nu. 39. & in additionibus ad Alex. in d. consi. 60. Quæ opinio non habet locum in feudis hæreditariis, & sic quandocun- que feuda sunt redacta ad instar patrimonialium, quia tunc sufficit legi imatio generalis ad hoc ut naturalis in feudo succedat. Ita te- net Carol. Molineus vbi supra, nu. 39. vbi allegat ad hoc alios doc. Hanc etiam opinionem tenet Chassanç. in consuetu. Burgun. in titu. (Des fiefz.) rubr. 3. §. 3. fo. 111. col. 4. nu. 24. vbi dicit, quod in Duca- tu Burgundie vixit consuetudo, quod feuda sunt redacta ad instar patrimonialium, idem tenet Guido Papa in deci. 59. & pro ista opi- nio. est tex. in l. 12. Tauri.

Limita tertio, non habere locum in filio legitimato ex subsequē- ti matrimonio. Vt supra dixi in regu. 350. in 6. amplia.

REGVLA CCCLXI.

FILIVS adoptionis nõ succedit in feudis. Hanc regulam pro- bat tex. in cap. 1. in §. adoptiuus. si de feu. defun. contentio sit inter domi. & Agna. Vafal. Et sic patet quod appellatione filiorū in mate- ria feudali non veniunt filij adoptiuū, facit tex. in §. sed adoptiuū. In l. i. de excusa tutorum, & in l. si quis ita. in §. j. ff. de lega. 2. & in l. 2. in prin. ff. ad Syllania. & in l. 2. §. adoptiuū. ff. de reuocatio. mune. Nam appellatione filii in dubio intelligitur de filio legitimo & na- turali, secundum Bart. in l. filium definimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & ideo si habens feudum decederet, superstite sibi tantum filio adoptiuo, talis filius non potest succedere in feudo nec in em- phyteusi. l. filio quem pater. ff. de liberis præteri. tex. in l. fideicom- misso, & ibi Bal. ff. de conditio. & demonstra. Circa quam regulam vide Alexan. in consi. volu. 5. Deci. in consi. 399. numero 3. Bartho- lomæ. Socin. in consi. 10. numero 30. inter consilia Alberti Bruni Ioan. Oldendor. in tract. de successio. ab intesta name. 34. Roch. de Curie in tract. iuris patrona. c. 12. incipienti, ipse vel is a quo causam habuit. q. 34. nume. 79. Zasius in tract. feu. in §. par. nume. 48. & in 8. parte, nu. 25. & 90.

Hanc